

ningen af skatteankenævn er mundet ud i, at der er peget på en række muligheder, der alle kan gennemføres administrativt, og at arbejdsgruppen ikke har fundet at kunne anbefale lovændring herom, idet det henhører under det kommunale selvstyre at organisere sekretariatsbistanden til skatteankenævnet.

1.4. Regeringen besluttede i sommeren 1994, at der til afløsning af den centrale ordning med frikommuneforsøg skulle søges etableret kommuneforsøg på de enkelte ministerområder.

I forlængelse af denne beslutning og i lyset af at det har vist sig, at der er skatteankenævn med meget få sager om året, stilles der forslag om, at skatteministerens bemyndiges til at godkende etablering af fælleskommunale skatteankenævn, hvis de berørte kommuner fremsætter ønske derom, jf. forslaget under § 1, nr. 1.

Administrative og provenumæssige bemærkninger

Lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget skønnes at medføre et merforbrug på 5 årsværk for de statslige skattemyndigheder som følge af forslaget under § 1, nr. 6.

EU-retlige, miljømæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget hverken har EU-retlige, miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Udkast til lovforslaget har været sendt til ekstern høring hos Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Advokat-samfundet, Kommunernes Landsforening, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Københavns kommune og Frederiksberg kommune.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter forslaget bemyndiges skatteministeren til at godkende etablering af fælleskommunale skatteankenævn.

Godkendelsen gives for en funktionsperiode ad gangen. En funktionsperiode for skatteankenævn-medlemmer er sammenfaldende med funktionsperioden for kommunalbestyrelsesmedlemmer, bortset fra Københavns kommune. Den foreslåede bemyndigelse kan således første gang bruges for funktions-

perioden, der løber fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2002.

Ønskes en godkendelse forlænget, må der søges derom.

Efter forslaget kan skatteministeren kun give en sådan godkendelse, hvis de berørte kommuner er enige om etablering af et fælleskommunalt skatteankenævn. Skatteministeren kan således på ingen måde gennemtvinge etablering af fælleskommunale skatteankenævn.

Det forventes, at interessen for etablering af fælleskommunale skatteankenævn vil være størst i de mindre kommuner, der typisk har mindre end 10 klagesager i skatteankenævnet om året.

Efter forslaget kan skatteministeren kun give en godkendelse, hvis det fælleskommunale skatteankenævn både ligger indenfor grænserne af et statsamt og indenfor grænserne af en told- og skatteregion.

Denne afgrænsning udspringer primært af, at der ikke må herske tvivl om de statslige tilsynsmyndigheders kompetence overfor det fælleskommunale skatteankenævn og overfor de kommuner, der står bag nævnet. Afgrænsningen udspringer imidlertid også af et ønske om at undgå store fælleskommunale skatteankenævn.

På den anden side ses det ikke som et problem, at nævnsmedlemmer fra en kommune deltager i afgørelsen af klager vedrørende en anden kommune eller vedrørende borgere i en anden kommune. Et skatteankenævns afgørelse af en klage skal jo ideelt set ikke bero på, at nævnsmedlemmerne personligt kender kommunens embedsmænd eller klageren, men på en objektiv bedømmelse af den afgørelse, der er påklaget.

Det ses heller ikke som et problem, at et fælleskommunalt skatteankenævn i sagens natur geografisk dækker flere kommuner, idet et skatteankenævn selv vælger, hvor det vil afholde sine møder. Det vil således være muligt for et fælleskommunalt skatteankenævn på skift at holde møder i de kommuner, der henhører under nævnet, hvis nævnet finder en sådan ordning mest hensigtsmæssig.

Efter forslaget kan skatteministeren kun give en godkendelse, hvis de berørte kommuner har aftalt, at pladserne i det fælleskommunale skatteankenævn skal fordeles i forhold til folketallet i de berørte kommuner. De berørte kommuner skal således også være enige om det samlede antal medlemmer i det fælleskommunale skatteankenævn.

Det forudsættes herved, at den enkelte kommune selv vederlægger de nævnsmedlemmer, som kommunen vælger.

Derimod må de berørte kommuner være enige om